

Ρεπορτάζ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΑ ΜΕΤΡΑ για τη συγκράτηση των δαπανών, την αύξηση των εσόδων και τη θεσμοθέτηση «ευρωπαϊκού μηχανισμού» οικονομικής στήριξης η κυβέρνηση αφιερώνεται από σήμερα στη χωρίς κα-

μία παρέκκλιση εφαρμογή του Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΠΣΑ). Όπως μεταδίδεται από κυβερνητικούς κύκλους, ο πρωθυπουργός κ. Γ. Παπανδρέου θα αναλάβει πρωτοβουλίες για την επίλυση των ενδοκυβερνητικών διαφορών και τον καλύτερο συντονισμό του κυβερνητικού έργου,

ενώ ο κ. Γ. Παπακωνσταντίνου πρόκειται να ασχοληθεί προσωπικά με την υλοποίηση του ΠΣΑ και τη δρομολόγηση του «τρίτου κύματος» μέτρων, το οποίο περιλαμβάνει διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις κεντρικής σημασίας για την απελευθέρωση της οικονομίας από τον βάλτο της κρίσης.

Ερχεται τρίτο κύμα μέτρων

Η εφαρμογή του Προγράμματος Σταθερότητας και ο καλύτερος συντονισμός του κυβερνητικού έργου προτεραιότητες του κ. Παπανδρέου

Προτού επιστρέψει από τις Βρυξέλλες ο κ. Γ. Παπακωνσταντίνου προγραμματίσει σειρά συσκέψεων στο υπουργείο για το Σαββατοκύριακο. Στις συσκέψεις αυτές ο υπουργός Οικονομικών, ο υφυπουργός Οικονομικών κ. Φ. Σαχινίδης, ο επικεφαλής του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομόνων (ΣΟΕ) κ. Γ. Ζανιάς, ο γενικός γραμματέας του υπουργείου κ. Σπ. Πλασκοβίτης, καθώς και υπηρεσιακοί συνεργάτες συζητούν για την προώθηση των διαρθρωτικών αλλαγών και τη νέα στρατηγική δανεισμού.

■ Επιστρέφουν οι ελεγκτές

Κρίσιμη παράμετρος στους κυβερνητικούς σχεδιασμούς είναι η επιστροφή στην Αθήνα αμέσως μετά το Πάσχα του γνωστού κλιμακίου ελεγκτών από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ). Υπενθυμίζεται ότι στις 16 Μαΐου θα κριθεί από τις Βρυξέλλες η πορεία υλοποίησης του ΠΣΑ – ως εκ τούτου ο Απρίλιος αναδεικνύεται μήνας-«κλειδί» για την ανάκτηση του χαμένου χρόνου. Ο Πρωθυπουργός και το οικονομικό επιτελείο επιδιώκουν τη δρομολόγηση όλων των κρίσιμων αλλαγών έτσι ώστε να μην αναγκαστεί η κυβέρνηση τον Μάιο να απολογηθεί στις Βρυξέλλες για τις ενδεχόμενες καθυστερήσεις (δοκιμάζοντας παράλληλα τα νεύρα των αγορών).

Κατά συνέπεια ενισχύεται η εκτίμηση ότι ο «σκληρός Απρίλης του '10» θα κρίνει το κεντρικό πολιτικό στοίχημα της χρονιάς, το οποίο είναι η στήριξη της πραγματικής οικονομίας σε επίπεδα που θα επιτρέψουν στον Πρωθυπουργό να

Μετά τη Σύνοδο Κορυφής ο κ. Γ. Παπανδρέου θα αναλάβει πρωτοβουλίες για την επίλυση των ενδοκυβερνητικών διαφορών και τον καλύτερο συντονισμό του κυβερνητικού έργου

Οι προτεραιότητες του Μαΐμου

- 1 Νέο Ασφαλιστικό που θα ωθήσει την αύξηση των μέσων ορίων ηλικίας στα 65 έτη. Νόμος για την εξίσωση ορίων ηλικίας ανδρών – γυναικών. Αλλαγή καθεστώτος βαρέων και ανθυγιεινών.
- 2 Άμεση προώθηση του ΕΣΠΑ. Ανοιγμα κλειστών επαγγελματιών (είχε προγραμματιστεί για το φθινόπωρο, αλλά θα επισπευθεί).
- 3 Εφαρμογή της εισοδηματικής πολιτικής με περιοχές μισθών και εισοδημάτων στον δημόσιο τομέα χωρίς καμία εξαίρεση.
- 4 Νέα αρχιτεκτονική στη διοίκηση με τον «Καλλικράτη». Συγχωνεύσεις δημοσίων υπηρεσιών και δημοικών επιχειρήσεων. Στόχος η μείωση του κόστους για κράτος και Τοπική Αυτοδιοίκηση.
- 5 Ηλεκτρονικό σύστημα προμηθειών στα νοσοκομεία.

Οι όροι του δανεισμού

- 1 Στόχος να συγκεντρωθούν περίπου 20 δισ. ευρώ μέσα στις επόμενες οκτώ εβδομάδες.
- 2 Η επανεκκίνηση του δανεισμού θα γίνει με μικρή «ελεγχόμενη έκδοση».
- 3 Δεν θα γίνουν δεκτές προσφορές από hedge funds (εταιρείες διαχείρισης κεφαλαίων που ρέπουν προς την κερδοσκοπία για να διαφυλάξουν σταθερές αποδόσεις για τους πελάτες τους).
- 4 Θα αποκλειστούν επίσης ξένες τράπεζες για τις οποίες υπάρχουν ενδείξεις ότι εκτελούν εντολές από hedge funds.
- 5 Θα προτιμηθούν επενδυτές (όπως ξένα ασφαλιστικά ταμεία) που προτίθενται να διατηρήσουν στα χαρτοφυλάκιά τους τα ομόλογα και δεν θα προβούν σε κερδοσκοπικές αγοραπωλησίες (σορτάριασμα).

οδεύσει προς τις εκλογές του Νοεμβρίου για την Τοπική Αυτοδιοίκηση χωρίς να έχει προσφέρει στον «ευρωπαϊκό μηχανισμό», χωρίς να κυβερνά «υπό όρους ΔΝΤ» και χωρίς να κινείται μέσα σε ένα ναρκοπέδιο κοινωνικής αναταραχής.

Σε ό,τι αφορά τη «στρατηγική δανεισμού», τραπεζικοί κύκλοι κρατούν «μικρό καλάθι» και υπογραμμίζουν ότι χάρη στον «ευρωπαϊκό μηχανισμό» η χώρα και οι τράπεζες επέστρεψαν για μία ακόμη φορά από το χείλος του γκρεμού, αλλά τα spreads δεν αναμένεται να μειωθούν θεαματικά, αφού το μείγμα σταθεροποιητικών και αναπτυξιακών μέτρων δεν έχει προλάβει να αποδώσει ώστε να πειστούν οι αγορές ότι η δυναμική αύξησης του δημοσίου χρέους ελέγχεται και ότι η ύφεση δεν θα είναι βαθύτερη του -2% – μια απευκαταία εξέλιξη που μπορεί να επιβάλει νέες περικοπές.

■ Το «δώρο» του κ. Τρισέ

Σε κάθε περίπτωση πάντως ο δανεισμός προβλέπεται να συνεχιστεί ομαλά, ιδίως μετά το «θείο δώρο» της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) να συνεχίσει να αποδέχεται και το 2011 ως ενέχυρο για την παροχή ρευστότητας στις τράπεζες ομόλογα (κρατικά ή τραπεζικά) που οι διεθνείς οίκοι αξιολόγησης βαθμολογούν με -BBB. Κυβερνητικοί κύκλοι εξάρουν την ιδιαίτερη συμβολή σε αυτή την απόφαση του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Γ. Προβόπουλου, ο οποίος σε συμμαχία με τον γερμανό κεντρικό τραπεζίτη κ. Αξελ Βέμπερ και τον αυστριακό κ. Εβαλντ Νοβότνι υποστήριξε σε κρίσιμες συσκέψεις στη Φραγκφούρτη την «απεξάρτηση» της ΕΚΤ από την πολιτική των οίκων αξιολόγησης.

Η αγαπημένη μεταφορά του κ. Γ. Παπανδρέου για το πακέτο βοήθειας προς την Ελλάδα είναι «το όπλο πάνω στο τραπέζι». Από προχθές το βράδυ μπορούμε να θεωρήσουμε ότι το έχουμε.

ΣΤΗΝ πραγματικότητα βέβαια είναι ένα περιστροφικό χωρίς σφαιρές. Αυτό όμως δεν έχει καμία σημασία: ακόμη και άσφαιρο μπορεί να κάνει το ίδιο καλά τη δουλειά του.

ΠΑΤΙ βέβαια σε αυτή τη φάση όλο το παιχνίδι παίζεται στην αξιοπιστία. Αν πειστούν οι αγορές ότι δεν κινδυνεύουμε, ότι δηλαδή υπάρχει δίχτυ ασφαλείας, τότε θα συνεχίσουν να μας δανείζουν με λογικά επιτόκια και δεν θα χρειαστούμε τίποτε και κανένα. Δικαίως η ανακούφιση στην Αθήνα.

ΑΝ όμως όχι; Αν δεν βρούμε τα χρήματα που θέλουμε; Η απόφαση δεν αφήνει πολλά περιθώρια αμφιβολίας. Θα

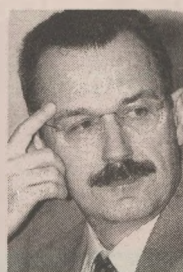
Μια ήττα για την Ευρώπη

Του ΠΑΝΤΕΛΗ ΚΑΨΗ

πρέπει πρώτα να προσφύγουμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Τότε και μόνο τότε θα πάρουμε βοήθεια από την Ένωση – αλλά θα είναι ήδη αργά.

ΑΠΟ τη σκοπιά της Ευρώπης πρόκειται για μεγάλη ήττα, όσο και αν κάποιος προσπαθούν να το κρύψουν πίσω από ωραία λόγια. Οχι γιατί καταργήθηκε η κοινοτική αλληλεγγύη. Αυτή ενδεχομένως διασώθηκε με τον προβλεπόμενο διμερή δανεισμό.

ΑΛΛΑ γιατί εστάλη ένα σαφές μήνυμα, ότι η Ένωση δεν είναι ούτε θέλει να είναι μια ενιαία πολιτική οντότητα με

τους απαραίτητους θεσμούς για την προστασία του κοινού οικονομικού χώρου της.

«Τι είχαμε, τι χάσαμε» θα μπορούσε κάποιος να πει. Ποτέ στο παρελθόν δεν υπήρχαν τέτοιοι θεσμοί. Σωστά. Ποτέ όμως στο παρελθόν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είχε βρεθεί αντιμέτωπη και με μια

διεθνή οικονομική κρίση τέτοιου μεγέθους.

ΜΟΝΟ όσοι εθελουφλούν δεν βλέπουν ότι το ζήτημα του χρέους – όχι βέβαια του ελληνικού – απειλεί να αναδιατάξει τις παγκόσμιες ισορροπίες και

να οδηγήσει σε μια γενικευμένη κρίση εμπιστοσύνης.

ΑΝ και αυτή τη φορά η Ευρώπη ακολουθήσει τους ρυθμούς του ιδιότυπου οικονομικού εθνικισμού των Γερμανών και της κυρίας Μέρκελ και δεν καταφέρει να συνεννοηθεί, τότε οι επιπτώσεις ίσως αποδειχθούν πολύ σοβαρότερες απ' ό,τι μπορούμε σήμερα να φανταστούμε.

Η Ελλάδα δεν ήταν παρά ένας κόκκος άμμου στο μάτι των διεθνών αγορών. Όταν με το καλό βγούμε από το κάδρο, τότε θα φανεί απλώς καθαρότερα το πραγματικό πρόβλημα.

ΜΕΣΑ σε ένα τέτοιο επιθετικό διεθνές περιβάλλον η Ελλάδα δεν έχει στην πραγματικότητα επιλογές. Η μείωση των ελλειμμάτων και η αύξηση της ανταγωνιστικότητας είναι μονόδρομος. Πήραμε ενδεχομένως μια ολιγόμηνη ανασπαστική ανακούφιση, αλλά τα πραγματικά δύσκολα βλήματα όμως είναι όλα μπρο

Εμπιστευτικά

Του Ι. Κ. ΠΙΠΕΤΕΝΤΕΡΗ
jpretentis@dolnet.gr

Μια χαψιά τον έκανε τον Σαρκοζί

Λύση έσοχων απελπισίας

Αν ο Παπακωνσταντίνου είχε βρει τρόπο να φορολογήσει την ανοησία, είμαι βέβαιος ότι το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας θα είχε αντιμετωπιστεί ριζικά με τόσες ανοησίες που ακούστηκαν τα τελευταία 24ωρα. Όταν διάφοροι άνθρωποι, χωρίς να καταλαβαίνουν τι συμβαίνει και χωρίς να ξέρουν τι γίνεται, προσπαθούσαν να εξηγήσουν στον ελληνικό λαό τι έχει συμβεί.

Αποτέλεσμα; *Η μέθοδος του παπαγάλου* – με αποκορύφωμα την παρουσίαση μεσημβρινού δελτίου της ΝΕΤ, η οποία δεν παρουσίασε απλώς μια ασυνάρτητη προσωπική της εκδοχή της συμφωνίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αλλά εκφώνησε και διάγγελμα υπέρ της κυβερνητικής επιτυχίας...

Εγώ δεν θα πω ποιος πέτυχε και ποιος δεν πέτυχε. Αλλά θα προσπαθήσω να εξηγήσω τι ακριβώς συνέβη.

Η απόφαση των Βρυξελλών περιλαμβάνει τα εξής σημεία:

Πρώτον, η δράση του ευρωπαϊκού μηχανισμού είναι «συμπληρωματική» του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Τι σημαίνει αυτό; Πολύ απλά ότι η ενδιαφερόμενη χώρα πρώτα προσφεύγει στο ΔΝΤ, μετά δανείζεται από το ΔΝΤ με τους όρους του ΔΝΤ και μόνο τότε μπορεί να προσφύγει στην Ευρωπαϊκή Ένωση μήπως δώσουν κι αυτοί κανένα φράγκο.

Και επειδή πολλές κουταμάρες άκουσα, η Ελλάδα μπορεί να πάρει από το ΔΝΤ ως 9,3 δισ. ευρώ (το δεκαπλάσιο της εθνικής συνεισφοράς, που είναι 930 εκατ. ευρώ), το οποίο θα δοθεί σε δόσεις με επιτόκιο 1,26% για την πρώτη δόση και 2% για τις επόμενες. Για περισσότερα χρειάζονται ειδικές διαδικασίες...

Δεύτερον, ακόμη κι έτσι η ενεργο-

ποίηση του ευρωπαϊκού μηχανισμού δεν είναι αυτόματη. Αφού συμφωνήσουν πρώτα η Επιτροπή και η Κεντρική Τράπεζα, θα πρέπει να συμφωνήσουν και τα 16 μέλη της ευρωζώνης. Αρα, το κάθε μέλος της ευρωζώνης αποκτά δικαίωμα βέτο στην ενεργοποίηση του μηχανισμού.

Τρίτον, όχι μόνο δεν είναι αυτόματη αλλά ούτε καν υποχρεωτική. Οποιος θέλει θα δώσει διμερές δάνειο. Οποιος δεν θέλει θα μας στείλει την αγάπη του και τις ευχές του.

Τέταρτον, όχι μόνο δεν είναι αυτόματη, όχι μόνο δεν είναι υποχρεωτική, αλλά αποτελεί και μέτρο έσοχων ανάγκης. Η απόφαση υιοθετεί ακριβώς την έκφραση που χρησιμοποίησε η Άνγκελα Μέρκελ ενώπιον της γερμανικής Βουλής: *ultima ratio*.

Και για να μην υπάρξουν παρεξηγήσεις, διευκρινίζει αμέσως μετά «*όταν είναι ανεπαρκής η χρηματοδότηση από τις αγορές*». Δηλαδή, όταν η χώρα βρεθεί σε κατάσταση αδυναμίας δανεισμού.

Και, *πέμπτον*, όλα τα παραπάνω θα συμβούν, αν συμβούν, υπό «*ισχυρές προϋποθέσεις*» και χωρίς προνομιακό επιτόκιο.

Αυτό ακριβώς αποφασίστηκε στις Βρυξέλλες. Και ειλικρινά δεν καταλαβαίνω γιατί πανηγυρίζουν όσοι πανηγυρίζουν.

Το μόνο που μπορώ να δεχθώ είναι ότι πανηγυρίζουν από ανακούφιση. Διότι, αν δεν είχε προκύψει έστω αυτή η συμφωνία και αν ο Ζαν-Κλοντ Τρισέ δεν είχε σπεύσει να δηλώσει ότι η ΕΚΤ θα συνεχίσει να κάνει δεκτούς τους τίτλους του ελληνικού Δημοσίου ανεξαρτήτως αξιολόγησης, σήμερα η χώρα θα αντιμετώπιζε την προοπτική ενός πανάκριβου ή σχεδόν αδύνατου δανεισμού. Γι' αυτό και η ανακούφιση δεν είναι για πέταμα.

Μόνο που εδώ πρέπει να πούμε την ωμή αλήθεια. Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου έφτιαξε μεν έναν μηχανισμό στήριξης αλλά τόσο αυστηρό ώστε μία χώρα μόνο σε κατάσταση απόλυτης απελπισίας θα ζητήσει την ενεργοποίησή του. Και χωρίς να είναι εξασφαλισμένο ότι θα την πετύχει. Αυτό ακριβώς που ήθελε από την αρχή η Μέρκελ.

Για να αποδειχθεί για άλλη μία φορά και παραφράζοντας το γνωστό απόφθεγμα του Γκάρι Λίνκερ ότι η ευρωπαϊκή πολιτική είναι μια υπόθεση την οποία διαπραγματεύονται ένα σωρό άνθρωποι με έναν σωρό ανθρώπους σε ένα σωρό συσκέψεις και στο τέλος γίνεται αυτό που έχουν αποφασίσει οι Γερμανοί.

Το δίλημμα του Σαμαρά

Ημάρμαι πριν από την εκλογή νέου αρχηγού στη ΝΔ, όταν ο Σαμαράς είχε μιλήσει για το «μοντέλο Σαρκοζί». Ο τότε υποψήφιος πρόεδρος υπονοούσε πως, αν η παράταξη του πολιτευθεί ακομπλεξάριστα, από ακραιφνώς δεξιές θέσεις και χωρίς να φοβάται να δείξει τον εαυτό της, τότε το αγκάθι Καρατζαφέρης δεν έχει λόγο ύπαρξης.

Το ίδιο δεν είχε κάνει και ο Σαρκοζί στην προεδρική εκλογή του 2007; Υιοθετώντας τη θεματολογία του Λεπέν κατάφερε να τον ρίξει σε πολύ χαμηλά ποσοστά και σχεδόν να εξαφανίσει το κόμμα του.

Στην πράξη όμως τα πράγματα αποδεικνύονται λιγότερο απλά.

Στη μεν Γαλλία ο Λεπέν αναστήθηκε στις πρόσφατες περιφερειακές εκλογές επιστρέφοντας στο προσκήνιο με εθνικό ποσοστό μεγαλύτερο του 11%, ενώ σε σημαντικές περιφέρειες ξεπέρασε και το 20%.

Στη δε Ελλάδα και σύμφωνα με όλες τις δημοσκοπήσεις, ο ΛΑΟΣ όχι μόνο δεν έχει αποδυναμωθεί αλλά έχει ενισχυθεί μετά την εκλογή Σαμαρά.

Η μία ερμηνεία είναι ότι ο Σαρκοζί και ο Σαμαράς κά- νουν κάτι λάθος.

Η άλλη ερμηνεία είναι ότι ο χώρος μιας «Δεξιάς της Δεξιάς» αποτελεί πλέον αυτοτελή πολιτική πραγματικότητα, δεν προκύπτει ως παρεπόμενο της πολιτικής κάποιων άλλων και ως εκ τούτου μπορεί μεν να συμπιεστεί πολιτικά αλλά όχι να εξαφανιστεί. Ακριβώς λοιπόν όπως το ΠαΣοΚ δεν μπορεί να εξαφανιστεί τον ΣΥΡΙΖΑ ή το ΚΚΕ, έτσι και η ΝΔ δύσκολα θα απαλλαγεί από τον Καρατζαφέρη

Αν δεχθούμε τη δεύτερη ερμηνεία, τότε η κλασική Κεντροδεξιά βρίσκεται μπροστά σε ένα δισεπίλυτο δίλημμα στρατηγικής: ή θα αποδεχθεί μια πορεία μοναχική που κινδυνεύει να αποδειχθεί μειοψηφική ή θα κάτσει στο τραπέζι με τους άλλους ενοίκους της πολυκατοικίας.

Προφανώς το δίλημμα δεν είναι απλό. Αλλά είναι επαρκτό. Και είμαι περίεργος να δω πώς θα απαντήσει κατ' αρχάς στις τοπικές εκλογές του προσεχούς Νοεμβρίου. Οχι μόνο επειδή θα είναι το πρώτο εκλογικό τεστ του νέου αρχηγού της ΝΔ αλλά επειδή οι τοπικές εκλογές προσφέρονται συνήθως ως εργαστήριο για ευρύτερες διεργασίες.

Ακόμη περισσότερο που η εκλογή περιφερειαρχών θα τους δώσει ένα σαφές εθνικό χρώμα: το βράδυ του πρώτου γύρου θα μιλάμε με ποσοστά κομμάτων. Τι θα κάνει, λοιπόν, η ΝΔ; Θα μετρήσει τις δυνάμεις της με κίνδυνο να τις βρει ισχνές; ή θα αναζητήσει μια ευρεία συμμαχία με τον ΛΑΟΣ;

Ως σήμερα δεν μου φαίνεται ότι έχει αποφασίσει τι θα κάνει. Το ερώτημα λοιπόν είναι αν την απασχολεί και πόσο την προβληματίζει. Αλλά, μεταξύ μας, ούτε αυτό μου φαίνεται!

“
Οποιος θέλει θα δώσει διμερές δάνειο. Οποιος δεν θέλει θα μας στείλει την αγάπη του και τις ευχές του
”

ΒΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ

Πρώτοι στην παραγωγικότητα, πρώτοι στην ανταγωνιστικότητα, πρώτοι και στο «λάδωμα» οι Γερμανοί. Πληροφορώ την κυρία **Ανγκελα Μέρκελ** ότι στο νέο διεθνές σκάνδαλο χρηματισμού ύστερα από εκείνο της Siemens και της Man, πρωταγωνιστεί η Mercedes.

Η αυτοκινητοβιομηχανία «λάδωσε» το διάστημα 2000 - 2008 τουλάχιστον 200 φορές κυβερνητικούς αξιωματούχους σε συνολικά 22 χώρες σε ολόκληρο τον κόσμο. Σύμφωνα με την Υπηρεσία Ελέγχου Κεφαλαιαγορών SEC των ΗΠΑ, η εταιρεία διέθεσε 56 εκατ. δολάρια για να επιτύχει παραγγελίες ύψους 1,9 δισ. ευρώ. Έχουμε τώρα μια εικόνα των «German statistics» αφού π.χ. αποδεικνύεται ότι το «γερμανικό λάδωμα» είναι μια επένδυση που αποδίδει 30 φορές το αρχικό κεφάλαιο, ή 3.000%.

Ποια μορφή είχε το «λάδωμα»; Ένας κυβερνητικός αξιωματούχος στο Τουρκμενιστάν ζήτησε και πήρε μια τεθωρακισμένη Mercedes-Benz του τύπου S-Klasse αξίας 300.000 ευρώ. Στην Κίνα τα δώρα συμπεριλαμβάναν ταξίδια και κοσμήματα, ενώ στο Ιράκ, που βρίσκεται πιο κοντά στην ελληνική κουλτούρα, είχαν τη μορφή μετρητών που παραδίδονταν σε πλαστική σακούλα.

Υπενθυμίζω ότι στην Ελλάδα η Mercedes έχει κερδίσει συμβόλαια του ΟΣΕ, του ΗΣΑΠ και της ΕΘΕΑ, αλλά παρά το γεγονός ότι στον «κατάλογο της ντροπής» τη Δυτική Ευρώπη εκπροσωπεί αποκλειστικά η Ελλάδα, ουδείς μπορεί να φανταστεί Ελλάδα να δέχεται «γερμανική βοήθεια»...

«**Π**αράνομος τζόγος» βρίσκεται σε εξέλιξη στο υπουργείο Οικονομικών. Δεν εννοώ ότι οι κκ. **Γ. Παπακωνσταντίνου** και **Φ. Σαχινίδης** αποφάσισαν να γεμίσουν τα άδεια ταμεία παίζοντας «πόκα» με τους έχοντες και κατέχοντες, αλλά το σχετικό νομοσχέδιο, το οποίο βρίσκεται ανάμεσα σε πολλά άλλα, που συζητούνται αυτό το Σαββατοκύριακο στις έκτακτες συσκέψεις του υπουργείου. Συνιστώ στους υπουργούς να κρατήσουν και κανέναν άσσο στο μανίκι...

Μετά το «τέλος του αγρότη», η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ντόπιοι υπηρέτες της απεργάζονται το «τέλος του ιταλικέρη». Προειδοποιώ τους οδηγούς φορτηγών αυτοκινήτων να ετοιμάζονται να κλείσουν τις εθνικές οδούς, αφού η κυβέρνηση σκέπτεται να ανοίξει τα «κλειστά επαγγέλματα» μέσα στις επόμενες εβδομάδες και όχι το φθινόπωρο, όπως αρχικώς σχεδιάζε.

Το θέμα ανήκει στις αρμοδιότητες της κυρίας **Λούκας Κατσέλη**, αλλά θεωρείται «κεντρι-

Του ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

κή κυβερνητική επιλογή». Κάπως έτσι ο εξευρωπαϊσμός της χώρας θα σύρει στην παγίδα του πεζού ορθολογισμού έναν ακόμη ελληνικό μύθο, τον μύθο του ιταλικέρη, αφού ο πρώτος τυχόν θα μπορεί εύκολα να οδηγήσει ένα τάνκερ των εθνικών οδών.

Παρασκευή στις Βρυξέλλες στον απόηχο της εθνικής επιτυχίας. Ο πρωθυπουργός κ. **Γ. Παπανδρέου** και ο υπουργός Επικρατείας κ. **Χ. Παμπούκης** επισκέπτονται το επίσης Forum Βρυξελλών, που συνέρχεται με θέμα την Τουρκία και στο οποίο μιλάει ο υπουργός Επικρατείας της Τουρκίας κ. **Εγκεμέν Μπαγίς**.

Μου λένε ότι η ελληνική αντιπροσωπεία έλαβε τα συγχαρητήρια της τουρκικής (επειδή «την έφερε» στη **Μέρκελ!**), αλλά η είδηση είναι ότι η χειραψία Χάρη και Εγκεμέν κόνιψε να προκαλέσει διπλωματικό επεισόδιο «ελληνο-ελληνικό», καθώς για μία ακόμη φορά ο κ. Παμπούκης εμφανίζεται ως μελλοντικός υπουργός Εξωτερικών, κάτι που βγάζει από τα ρούχα του (μεταφορικά) τον

αναπληρωτή υπουργό κ. **Δ. Δρούτσα**.

Ο Δημήτρης διαβάζει τις φήμες ότι ο Χάρης (και όχι ο ίδιος) θα γίνει υπουργός Εξωτερικών και έχει χάσει το κέφι του. Τις προάλλες, στην επίσκεψη του προέδρου της Κύπρου κ. **Δ. Χριστόφια**, ο Χάρης συμμετείχε στη συζήτηση με τον Πρωθυπουργό και τον κ. Δρούτσα στο Μέγαρο Μαξίμου, κάτι που ενόχλησε τον τελευταίο. Όπως λένε μάλιστα οι κακεντρέχεις, μετά την αποχώρηση του προέδρου της Κύπρου ο κ. Δρούτσας έκανε επεισόδιο μπροστά στον Πρωθυπουργό.

Πόλεμο κατά της κοπάνας κήρυξε ο κ. **Ι. Ραγκούσης**. Ο υπουργός Εσωτερικών έστειλε σχετική εγκύκλιο για την εξάλειψη του φαινομένου των άδειων δημόσιων υπηρεσιών τις παραμονές εορτών. Μου λένε ότι η εγκύκλιος λειτούργησε, αφού έπειτα από έλεγχο αποδείχθηκε ότι το 80% των δημοσίων υπαλλήλων ήταν εκεί την Παρασκευή.

Στο περίπου φυσικά, γιατί όπως έχουμε ενημερώσει τους εταίρους μας σε μια κρίση ειλικρί-

νειας το υπουργείο Οικονομικών δεν γνωρίζει τον ακριβή αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων που πληρώνει! Όσο για το υπόλοιπο 20%, ήταν δικαιολογημένοι απόντες. Οι κακοήθεις λένε ότι χωρίς την εγκύκλιο τα ποσοστά την Παρασκευή θα ήταν αντίστροφα, δηλαδή μόνο 20% παρόντες. Όσοι δηλαδή θα είναι από αύριο.

Επιφανής έλληνας συγγραφέας του οποίου το ονοματεπώνυμο ταλαντεύεται εδώ και δεκαετίες μεταξύ Δέκα μύθων και μιας Ιστορίας συμβάλλει εοχάτως στον εκσυγχρονισμό (και όχι στον σοσιαλισμό...) της Λιβύης. Μου λένε ότι ο εν λόγω συγγραφέας συναντήθηκε προσφάτως με τον κ. **Μοτασίμ Μπιλάλ Καντάφι**, τον 33χρονο γιο του δημοφιλούς (στη χώρα μας) συνταγματάρχη. Θέμα της συνάντησης ήταν η αναπαλαίωση των γραφικών «σουκς» της Τρίπολης της Λιβύης.

Τα «σουκς» είναι τα στενά σοκάκια στην καρδιά των αραβικών πόλεων με τα πολύχρωμα μαγαζιά και την ιδιότυπη αραβική αρχιτεκτονική. Ο συγγραφέας μεσολάβησε ώστε να αναλάβουν την αναπαλαίωση έλληνες

αρχιτέκτονες και μηχανικοί. Η ικανοποίηση που προσφέρει το γεγονός ότι στην Αραβία η Ελλάδα αντιμετωπίζεται ως ολοκληρωμένη ευρωπαϊκή χώρα σαφώς εμπνέει πολλούς Έλληνες. Ας το σκεφθούν όσοι ασφυκτούν στην υποανάπτυκτη Ευρώπη.

Οπως αποδείχθηκε την Πέμπτη το βράδυ στις Βρυξέλλες, το status της χώρας έχει ενισχυθεί θεαματικά. Δεν εννοώ μόνο ότι η Ελλάδα έφθασε επιτέλους στην πηγή της ευρωπαϊκής βοήθειας (έστω και αν η μοχθηρή κυρία **Μέρκελ** τη δηλητηρίασε με ΔΝΤ). Εννοώ ότι μια δήλωση του κ. **Γ. Πεταλωτή** ήταν αρκετή για να πέσει το δολάριο. Το αμερικανικό νόμισμα πήγαινε πολύ καλά τις τελευταίες ημέρες, αλλά το όνειρο της Wall Street τέλειωσε μόλις ξεκίνησε τις δηλώσεις ο κυβερνητικός εκπρόσωπος.

Μετάβη από την Αθήνα στο Βέλγιο ειδική αντιπροσωπεία δύο τεχνικών για να στήσουν και να αποσυναρμολογήσουν το νεκρό μπροστά από το οποίο έκαναν δηλώσεις οι κυβερνητικοί. Διότι φυσικά στο υπανάπτυκτο Βέλγιο δεν υπάρχουν τεχνικοί. Θυμίζω το καλό παράδειγμα αστυνομικού που σε προηγούμενο ταξίδι (όπως είχα γράψει) κοιμήθηκε (για λόγους οικονομίας) στο ίδιο δωμάτιο με κυβερνητικό στέλεχος. Κρίμα που το επιτυχημένο αυτό μοντέλο δεν υιοθετήθηκε από τους τεχνικούς.

Αν μη τι άλλο εκτοξεύτηκε το κόστος της αποστολής αφού οι νεαροί κύριοι, όχι μόνο δεν επέλεξαν κάποιο κυβερνητικό στέλεχος για να κοιμηθούν στο ίδιο δωμάτιο, αλλά δεν κοιμήθηκαν ούτε καν οι δυο τους στο ίδιο δωμάτιο. Τους δόθηκαν διαφορετικά δωμάτια με αποτέλεσμα οι τέσσερις διανυκτερεύσεις για τον καθένα στις Βρυξέλλες να στοιχίσουν 800 ευρώ κατ' άτομο. Πώς θα βγει πέρα ο προϋπολογισμός με τέτοιες πολιτικές;

Προειδοποιώ όσους ετοιμάζονται να ταξιδεύσουν αύριο Δευτέρα στην Κύπρο για να μεταφέρουν τις offshore εταιρείες τους στη Λεμεσό, στην Πάφο και στη Λάρνακα (επειδή στην Ελλάδα θα φορολογούνται εφεξής με 15%) να το ξανασκεφθούν. Μαθαίνω ότι έχει πληροφορηθεί τις προθέσεις τους ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Οικονομικών κ. **Δ. Γεωργακόπουλος** και έχει δώσει εντολή στην Υπηρεσία Ειδικών Ελέγχων (ΥπΕΕ) να στείλει «Ράμπο» στο αεροδρόμιο.

Πώς θα αναγνωρίσουν οι «Ράμπο» τους ιδιοκτήτες offshore; Υπάρχουν πολλοί τρόποι. Ένας από αυτούς είναι η πλαίσωσή τους από γερμανικά λυκόσκυλα ειδικά εκπαιδευμένα για να ανακαλύπτουν πούρα στις βαλίτσες.

Αμχανία προκλήθηκε στους επιβάτες της γραμμής Πάτρα - Ανκόνα την Τετάρτη το μεσημέρι, όταν είδαν ένα τζιπ να ανεβαίνει στο πλοίο. Το τζιπ οδηγούσε ο πρώην πρωθυπουργός κ. **Κ. Καραμανλής**; συνοδηγός ήταν η σύζυγός του κυρία **Νατάσα Καραμανλή** και στο πίσω κάθισμα βρίσκονταν τα παιδιά τους **Αλέκος** και **Αλίκη**. Η αμχανία οφειλόταν στη λανθασμένη εντύπωση ότι ο πρώην πρωθυπουργός εγκατέλειπε τη χώρα όπως έκανε ο θεός του **Κωνσταντίνος Καραμανλής** το 1963. Μόνο που η οικογένεια Καραμανλή απλώς ξεκινούσε τις διακοπές του Πάσχα με προορισμό τη Βόρεια Ιταλία και τις ελβετικές Άλπεις. Και δεν ήταν μόνοι τους. Πληροφοριοδότης μου με ενημερώνει για άλλα 4-5 αυτοκίνητα φίλων που επιβίβαστηκαν μαζί με το τζιπ. Ανάμεσα σε αυτά κά-

ποιος διέκρινε το ζεύγος **Βαλνιάκη**. Ακριβώς την ίδια ώρα εκείνη την Τετάρτη χτυπούσε το τηλέφωνο στο πολιτικό γραφείο του κ. **Καραμανλή**. Στην άλλη άκρη της γραμμής ήταν ο κ. **Γ. Καρατζαφέρης**, ο οποίος στο πλαίσιο των επαφών του με πρώην πρωθυπουργούς ήθελε να συναντήσει και τον πρώην αρχηγό του. Η γραμματέας του κ. Καραμανλή τού απάντησε απλώς ότι «ο πρόεδρος βρίσκεται εκτός γραφείου». Δεν ήθελε να ρισκάρει και να δει τον πρόεδρο του ΛΑΟΣ να διατυμπανίζει ότι ο πρώην πρωθυπουργός άρχισε τόσο νωρίς τις πασχαλινές διακοπές του. Δεν έχω λοιπόν παρά να ενημερώσω τον κ. Καρατζαφέρη ότι ο κ. Καραμανλής θα σκεφθεί το αίτημά του κάνοντας σκι στις Άλπεις και ότι θα του απαντήσει μετά τη Δευτέρα του Πάσχα με ένα μεγαλοπρεπές «όχι».